

Als alles duurzaam moet, zitten wij in verduurzamingstechniek goed, zeker als er nieuwe markten opduiken. Als de term te poes en te mispoes gebruikt wordt, gaat de glans er voor ons af, en gaat de kans verloren...

Nepduurzaamheid: góédkoop is dúúrkoop

Denk je het eindelijk te begrijpen, klopt er weer niéts van. Dan helpt er maar één ding: lees Oppervlaktetechnieken...

Twee dingen zijn me té wonderbaar:

- 1) een witte kerst direct na een conferentie over klimaatbeleid vanwege de vermeende opwarming van de aarde;
- 2) het faillissement van Kalashnikov, producent van één van de populairste producten van de twintigste eeuw: het AK-47 aanvalsgeweer.

Wat ik dan weer wél begrijp, is de kredietcrisis. Maar wat heeft de goedbedoelende materiaalverduurzamer hieruit te leren?

Laat ik beginnen bij die goeie ouwe lobbes, de Kalashnikov. In tijden van onzekerheid zal hij je niet in de steek laten. Al heb je hem in de kou laten staan en in het stof doen bijten, deze loodproester zal zijn 'Pruisische kadavertrouw' altijd gestand doen. Je kan met de *Avtomat Kalasjnikova obraztsa 1947 goda* aan je zijde discussiëren met zeshonderd argumenten per minuut (al zitten er maar dertig in het patroonmagazijn). Hoe kan een merk met zó'n reputatie en algemene bekendheid, dat zelfs op een nationale vlag (Mozambique) staat afgebeeld, nou failliet gaan??? Er zijn er tientallen miljoenen van gemaakt (ze waren ook lekker makkelijk te stansen), en hulporganisatie Oxfam Novib schat het totaal zelfs op honderd miljoen. Hele generaties groei(d)en ermee op, al was het slechts met de foto van Bin Laden die zijn merktouw niet onder stoelen of banken steekt. Trouw, ja daar heb je die eigenschap weer.

De vlag van Mozambique zoals aangenomen op 1 mei 1983.

Nou, daar zit hem de kneep: als een imitatie bijna even goed is maar een stuk goedkoper, ben je als merk al snel 'ten dode opgeschreven'. Het lood zonk de directie dus ook hoe langer hoe dieper in de schoenen, totdat rond de jaarwisseling dus de vlag gestreken werd.

Iets eenvoudiger is de samenloop van klimaatconferentie en witte kerst: toevallig hadden we effe sneeuw, wat niks zegt over meerjarige ontwikkelingen. En een sneeuwballenoorlog is wat sympathieker dan het (s)lechte werk.

Lesmateriaal van een Oekraïense school uit de tijd dat er vier dagen geleerd en één dag geoefend werd.

En de kredietcrisis? Tussenpoppetjes in Amerika verkochten hypotheek aan mensen, zonder zich af te vragen of zij die wel terug zouden kunnen betalen. Maakte niet uit, want je verkocht je pakketjes afgesloten hypotheek als halfgare peren door aan grotere partijen. Die wilden ze wel hebben: als er iets fout gaat in de persoonlijke budgetsfeer, hou je het in waarde gestegen huis.

Behalve natuurlijk als er heel vaak tegelijk iets fout gaat in heel erg veel budgetsferen... dan zit je met de gebakken peren, want dan zakken de huizenprijzen juist door de leegstand.

Het loslaten van het verband tussen het product en het belang van de goede afloop, heeft dus tot een kettingreactie geleid: via de afwaardering van vastgoedpakketten ontstond uiteindelijk kredietchaos bij het bedrijfsleven. En daarmee een afkoeling van de economie. Als dat eenmaal in gang komt, is de cirkel rond (zoals dat ook hoort met cirkels, natuurlijk).

Nu ligt het voor de hand om te concluderen dat die economische afkoeling ook voor het winterweer gezorgd heeft. Waarbij de sneeuwbal – vanwege de lage productiekosten, het relatief eenvoudige vervaardigingsproces (waardoor ook onervaren instromers een positie kunnen verwerven) en de vrije beschikbaarheid van de benodigde grondstoffen – het kon winnen van de 7,62 mm Kalashnikovpatroon. Maar zó eenvoudig is dat óók weer niet. Dus wat heeft de goedbedoelende materiaalverduurzamer hieruit te leren?

Iedereen heeft zijn mond vol van 'duurzaamheid' en 'duurzaam inkopen', maar als het goedkoper kan onder dezelfde noemer met "imitatieduurzaamheid", bijvoorbeeld doordat niet van de totale levensduur uitgegaan wordt, dan maakt de technisch meest duurzame oplossing weinig kans. Dat is vaak ook de ecologisch meest duurzame oplossing, die op termijn vaak niet de duurste is (denk aan uitgespaarde onderhouds- en vervangingskosten in de infrastructuur en bij hoogwaardige procesinstallaties).

Het laatste Coil Coating congres liet zien hoe belangrijk het is om gezamenlijk voor je beroepsgroep op te komen (zie "Is het herstel duurzaam?" in de rubriek Nieuws uit de markt). Als je dat goed aanpakt, hebben de bedrijven daar zelf wat aan in de procesoptimalisatie, en levert het een hogere waardering op bij politiek en maatschappij. Die combinatie zou met een concurrerend aanbod (namelijk dankzij die procesoptimalisatie) ook goed moeten vallen bij opdrachtgevers, die immers ook steeds meer duurzaam inkoopbeleid moeten voeren om niet in opspraak te komen.

Dan discussieert het dus een stuk makkelijker met een VOM aan je zij, bijvoorbeeld op basis van de VOM-Duurzaamheidssessie van 12 januari. Geen zeshonderd argumenten per minuut, maar doordachte en weloverwogen argumenten voor een duurzaam 2010!!!